

พระราชบัญญัติ

โอนที่วัด วัดหนองตาเสือ ตำบลกุยบุรี

อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ให้แก่กรมชลประทาน

พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรโอนที่วัด วัดหนองตาเสือ ตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้แก่กรมชลประทาน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนที่วัด
วัดหนองตาเสือ ตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้แก่
กรมชลประทาน พ.ศ. ๒๕๓๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนที่วัด วัดหนองตาเสือ ตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เนื้อที่ ๓ ไร่ ๒ งาน ๓๘ ตารางวา ภายในแนวเขต
ตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรมชลประทาน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

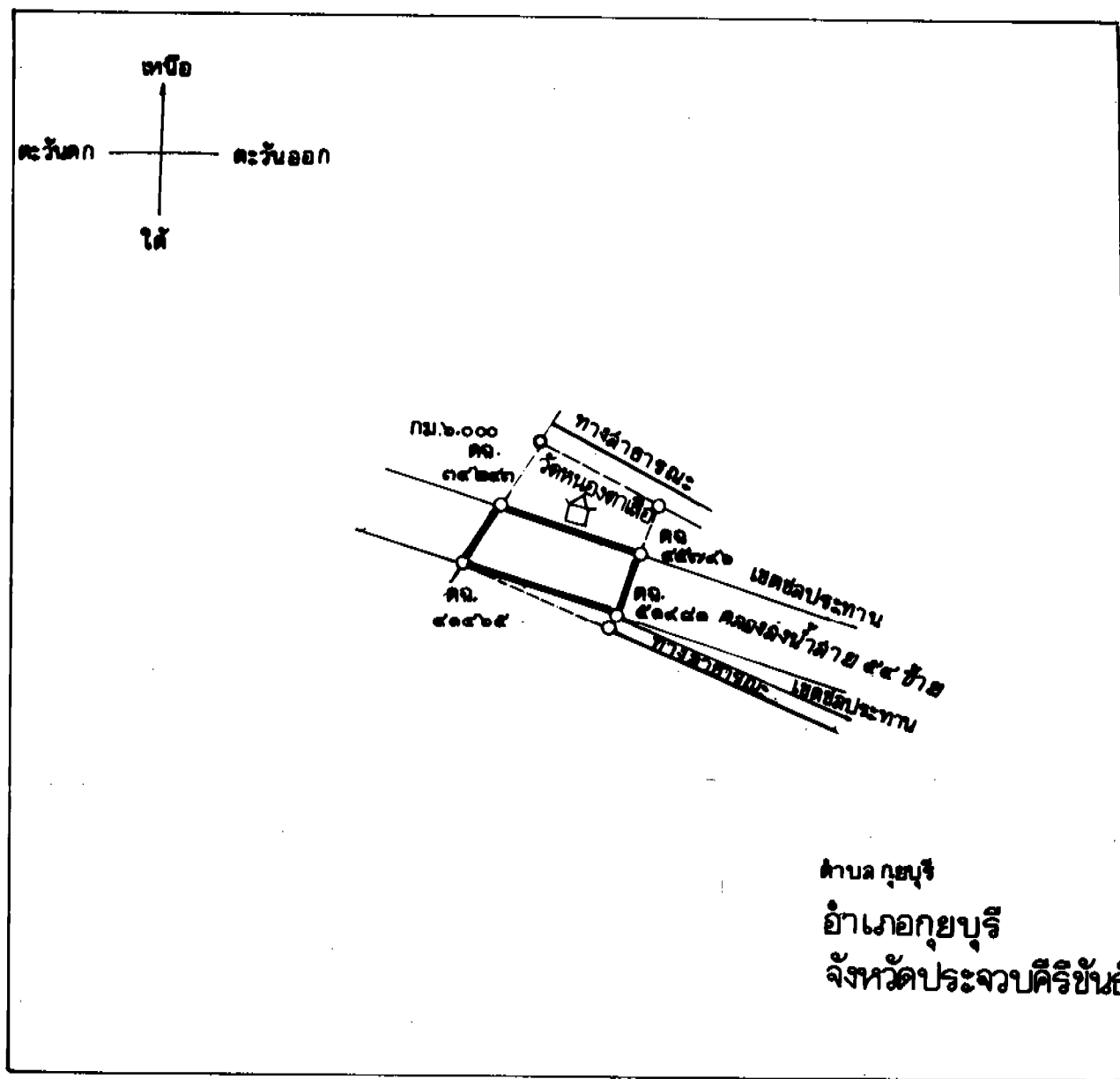
นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติโอนที่วัด
วัดหนองตาเลื้อ ตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ให้แก่กรมชลประทาน

พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตราส่วน ๑:๕,๐๐๐

ตำบลกุยบุรี
อำเภอกุยบุรี
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เครื่องหมาย

แนวเขตที่โอน

วัด

เนื้อที่ที่โอน

หนังสือสำคัญ

น.ส.ก.เลขที่ ๑๒๑๔

ไร่

๓

งาน

๒

ตารางวา

๓๗

นายวิเศษ หะจิตต์	ผู้อำนวยการกองกฎหมายและที่ดิน
นายยุทธ กิ่งเกตุ	ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมชลประทาน
๔-๑-๖๖	

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองส่งน้ำสาย ๕๔ ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการปรางบุรี ที่ตำบลกฤษบุรี อำเภอกฤษบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ ๖.๐๐๐ ถูกที่วัดวัดหนองตาเสือ ตำบลกฤษบุรี อำเภอกฤษบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เนื้อที่ ๓ ไร่ ๒ งาน ๓๘ ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓ ก.) เลขที่ ๑๒๑๘ คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้วสมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้